

tek Martin Laštovička spolu s žáky z 5. C ZŠ Seifertova, kteří se i stylově oblékli do barvy slunečnice.

Hudební doprovod zajistilo Saxofonové kvarteto ze Základní umělecké školy Jihlava.

Lidé mohli navíc ke slunečnici přidat pro pacienty s roztroušenou sklerózou také vzkaz.

I když nebylo pěkné počasí, děkujeme všem, kteří přišli podpořit lidi s RS.

Jitka Večeřová, Roska Jihlava

Foto: archiv JV

Oms jmluva a ctenem mystivecké rady ČMMJ za Kraj Vysočina)

Pošlete foto z vašeho srazu

Máte za sebou setkání bývalých spolužáků ze školy? Ať už jste spolu chodili na školu základní, střední, či vysokou, jste se vás sešla dobrá parta.

Napište nám na e-mail: **brambencova@jihlavske-listy.cz**, zavolejte: **567 578 038** nebo se ozvěte přes **WhatsApp 737 587 692**.
-red-

Pachatel se vrací na místo činu aneb Dlouho očekávané se stalo skutečností

Před dlouhými deseti lety tato cesta byla mou téměř každodenní. Pěkně trolebusem pomalu až k majestátní vile a vzít si červenou propisku a kontrolovat. Byla jsem korektorkou v Jihlavských listech.

Opravovala jsem chyby, dívala se na design, typografii, správné dělení slov apod. Práce to byla zajímavá, věděla jsem absolutně o všem, co se v Jihlavě a okolí stalo nebo co se bude dít. Byla jsem asi jediným člověkem, co přečetl úplně celé noviny, vždy nejméně dvakrát.

Studovala jsem u toho vysokou školu a brigáda přímo se zaměřením mého studia byl můj sen.

Roky se s roky sešly, já dostudovala, začala pracovat a letos mám jako učitelka i devátou třídu. 9. A ze ZŠ Havlíčkova. A tak v mé hlavě bylo jasno, vezmu je na exkurzi tam, kam se ne každý dostane.

Vše jsem domluvila a jenom se těšila. A nic. Naše paní průvodkyně dostala angínu a musel se najít náhradní termín.

Ten byl dnes. V osm ráno

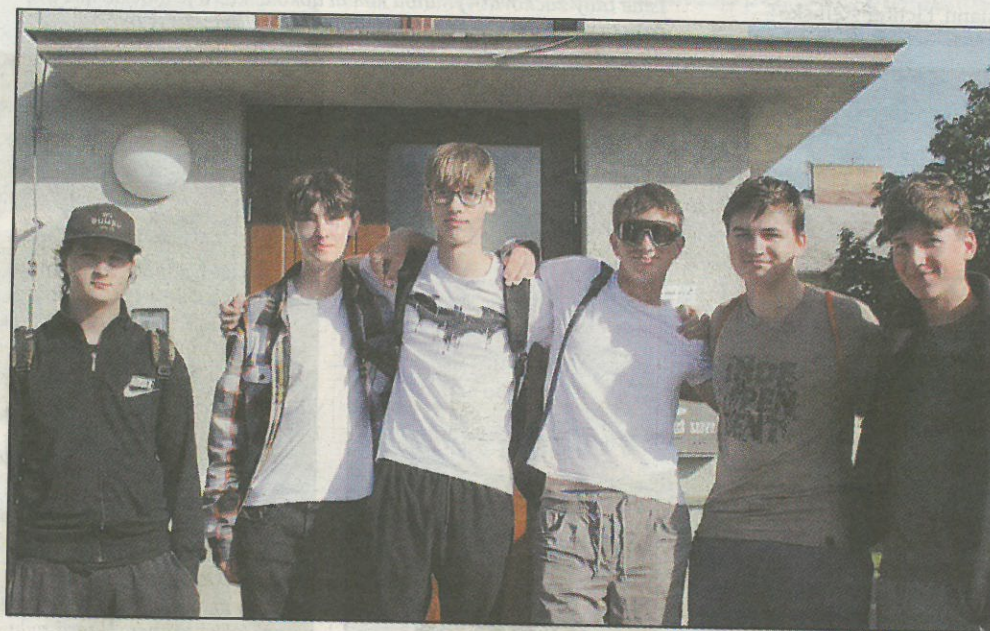
jsem již netrpělivě obklopovali nádhernou historickou budovu a vyhlíželi nějakou paní Dawidowicz. Svým vzhledem hlavně děti překvapila, představila novináře pro ně byla asi jiná. Čekaly paní v kostýmku, seriózní, upjatou.

Místo ní nás přivítala velmi extravagantní mladá dívka. S širokým úsměvem, barvami hrajícími vlasy, a hlavně s pěknou vyřídilkou. Žáky vydělala hned v úvodu, chtěla po nich vytvořit skupinky a vyfotografovat je. Což pro některé se zdálo jako nadlidský úkol, ale i díky její energičnosti se jí to povedlo.

My jsme si následně mohli prohlédnout celou budovu. Od sklepa pomalu až po půdu, vidět skutečně živé lidi, co tvoří noviny.

Začali jsme Radkou a její kolegyni Magdou, které jsou u příjmu řádkové inzerce a zároveň i jakési recepční při vstupu do budovy. Obě usměvavé a laskavé. Prý za nimi máme přijít s přáním pro babičku a dědečka.

Po příchodu do patra se žáci

seznámili s paní editorkou Ladkou, která je vždy usměvavá a vstřícná, s žáky zavzpomínala na své mládí, ptala se jich, jako správná novinářka, na to, co jim v Jihlavě chybí, kam se chodí bavit, co vlastně dělá dnešní generace.

Pak pozdravili redaktory a

zapovídali jsme se s Davidem z Černé kroniky. Zajímalo nás, jestli už někdy byl kvůli práci u výslechu na polici, u soudu, zda mu někdo vyhrožoval a tak. Zajímavé věci, ale naštěstí vždy vše dobře dopadlo.

V dalším patře nám naše průvodkyně ukázala svou kancelář,

seznámili jsme se s obchodákem Jiřím, který vysvětloval, o čem je jeho práce, co ho na ní baví a tak. Ten se všem líbil, a hlavně byl bos, což bylo pro žáky asi nejzajímavější. Jako do muzea jsme nahlédli do kanceláře paní ředitelky, která bohužel nebyla přítomna.

Posléze jsme už šupajdili dolů na grafické oddělení, kde nám grafička Dana ukázala, jak se noviny lámou, jak lze vsadit obrázek, co dokáže udělat v photoshopu.

A v ten moment přišel můj zářný moment, mých 5 minut slávy (no dobře, bylo to asi 30 sekund), otočila jsem se na devátáky a říkám: „Tady na této židli jsme seděla.“ Čekala jsem údiv, ovace, možná i potlesk, a nic. Jejich jo, fajn bylo výmluvné.

Větší nadšení sklídilo překvapení, které si všichni z Listů pro ně přichystali. Vlastní novinovou stránku i s fotkou. Jen se podívejte, jak jim to slušelo.

Myslím si, že exkurze byla parádní, já jsem si zavzpomínala, děti zjistily, jak fungují nejstarší noviny v zemi, a mohu se jenom těšit za dva roky znova, až i moji sedmáček dorostou do devátáků.

Tímto ještě jednou děkujeme všem, co se nám věnovali.

**Jitka Dvořáková,
ZŠ Havlíčkova, Jihlava**

Foto: Veronika Dawidowicz